

Ліщук Ю.Г., Мороз Д.А.

студенти,

Науковий керівник: Петрова І.П.

кандидат юридичних наук, доцент,

Навчально-науковий інститут права

Університету державної фіскальної служби України

НАУКОВІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

Адміністративне право України є самостійною галуззю права, за допомогою якої держава регулює однорідні суспільні відносини в сфері реалізації державної виконавчої влади, яка організує, скеровує у визначений законодавством напрям суспільні процеси [1, с. 13–14]. В свою чергу В. В. Галуцько зазначає, що адміністративне право України є невід'ємною частиною правової системи України, основоположною для всіх галузей публічного права, яке шляхом розвитку та уточнення конституційних норм робить провідний внесок у забезпечення публічних прав, свобод і законних інтересів людини та громадянина, забезпечує державний та в цілому публічний інтерес [2, с. 52].

І нині актуальне твердження В. Б. Авер'янова щодо того, що адміністративне право, котре нині в Україні перебуває на етапі серйозного реформування, є провідною галуззю публічного права, в якій притаманний останньому публічно-правовий (імперативний) метод органічно поєднується з використанням суттєвих ознак і елементів диспозитивного (приватно-правового) методу регулювання суспільних відносин [3, с. 45].

Саме адміністративне право виступає базисом для функціонування виконавчої влади, яка є первинною відносно до інших гілок влади. Законодавча влада по своїй природі покликана в основному конкретизувати діяльність виконавчої влади, адже зазвичай у законах закріплюється уже існуючий порядок. Закони покликані припинити «війну всіх проти всіх», як зауважував Томас Гоббс, але саме виконавча влада безперервно стежить за їх дотриманням. Якщо завдяки державному праву можна проголосити права, то їх реалізація можлива лише за допомогою органів виконавчої влади, діяльність яких регламентується адміністративним правом [4, с. 74].

На даному етапі розвитку держави та права проведено досить багато наукових досліджень, які в розрізі інститутів адміністративного права стосуються таких проблем, як: публічне управління та контроль; організація й функціонування органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування; адміністративна юстиція та адміністративне судочинство; адміністративний примус і адміністративна відповідальність тощо. Зважаючи на економічну та політичну ситуацію, яка зараз існує в нашій державі, можна стверджувати, що чинне адміністративне законодавство, як невід'ємна складова адміністративного права, що регулює суспільні адміністративні відносини, потребує досить суттєвих та постійних змін.

Основні зміни й удосконалення, які необхідно втілити в реальність в розрізі адміністративних правовідносин, мають стосуватися наступних

питань: забезпечення вдосконалення системи органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування; адаптація адміністративного права до норм Європейського Союзу; вдосконалення правового регулювання державної служби; контроль діяльності органів публічної адміністрації; перспективи розвитку адміністративного процесу загалом та адміністративного судочинства зокрема; удосконалення правових і організаційних основ надання адміністративних послуг та багато іншого. На сьогоднішній день велику кількість зусиль спрямовано на те, щоб реалізувати реформу на місцевому рівні, зокрема, досить жваво йдуть дискусії щодо внесення змін до Конституції України з питань децентралізації публічної влади. Основні зміни будуть стосуватися таких норм, як: виконавчу владу в районах і областях, у Києві та Севастополі здійснюють префекти; систему адміністративно-територіального устрою України становлять адміністративно-територіальні одиниці: громади, райони, регіони (громада є первинною одиницею у системі адміністративно-територіального устрою України); матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування є: 1) земля, рухоме і нерухоме майно, природні ресурси, інші об'єкти, що є у комунальній власності територіальної громади; 2) місцеві податки і збори, частина загальнодержавних податків та інші доходи місцевих бюджетів; повноваження сільських, селищних, міських голів та депутатів місцевих рад, обраних на чергових виборах у жовтні 2015 р. та місцевих виборах у період з жовтня 2015 р. до жовтня 2017 р., припиняються з дня набуття повноважень відповідно головами громад, радами громад, районними та обласними радами, обраними на наступних чергових місцевих виборах у жовтні 2017 р.; Президент країни за поданням Кабінету Міністрів України призначає на посади та звільняє з посад голів місцевих державних адміністрацій до призначення відповідних префектів [5].

Основними перспективами в розвитку галузі адміністративного права слід вважати такі, як: перегляд змісту і системи адміністративного права на засадах основного закону – Конституції України та європейських норм і стандартів; покращення умов для повноцінного захисту громадянами захисту своїх прав і свобод; закріплення пріоритету індивідуальних інтересів громадян над колективними; необхідність забезпечення ефективного розвитку громадянського суспільства; ефективно надання адміністративних послуг з боку органів виконавчої влади та місцевого самоврядування; публічне управління соціальним забезпеченням громадян; забезпечення державою та її органами прав і законних інтересів суб'єктів господарювання; реформування адміністративно-процесуального законодавства; удосконалення правового регулювання державної служби в Україні; викорінення корупції серед суб'єктів владних повноважень; оновлення чинного адміністративного законодавства, що регулює відносини в економічній, соціально-культурній та адміністративно-політичній сферах.

Основною суттю розвитку галузі адміністративного права має стати право громадян на законний та ефективний захист основоположних прав і свобод фізичних та юридичних осіб з боку держави та її публічних органів,

можливість бути забезпеченими всіма законними правами й обов'язками, які виникають між громадянами та державою у сфері публічного управління [6].

Список використаних джерел:

1. Голосніченко І. П. Адміністративне право України: основні поняття : навч. посіб. / І. П. Голосніченко, М. Ф. Стахурський, Н. І. Золотарьова. ; за заг. ред. д-ра юрид. наук, професора І. П. Голосніченка. – К. : ГАН, 2005. – 232 с.
2. Галуцько В. В. Адміністративне право України: у 2-х т. : підруч. / В. В. Галуцько, В. І. Олефір, Ю. В. Гридасов, А. А. Іванищук, С. О. Короед. – Херсон : ХМД, 2013. – Т.1: Загальне адміністративне право. Академічний курс. – 396 с.
3. Авер'янов В. Б. Адміністративне право України. Академічний курс : підруч. : у 2 т. / редкол. : В. Б. Авер'янов (голова). – К. : Вид-во «Юридична думка», 2004. – Т.1. Загальна частина. – 584 с.
4. Панасюк Р.П. Наукові Аспекти розвитку адміністративного права/ Панасюк Р.П.// Наукові праці МАУП. – 2017. – № 52 (1). – С. 73–79.
5. Законопроект про внесення змін до Конституції України щодо централізації влади : постанова Верховної Ради України від 26 серпня 2015 р. № 2217а : [Електронний ресурс]. – Режим доступу http://w1.с1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=56301
6. Конюх Г.В. Окремі аспекти вдосконалення галузі адміністративного права: сьогодення та перспективи / Конюх Г.В.// Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. – 2015. – №. 218.

Овчаренко К.В.

студентка,

Науковий керівник: Гаджиєва Ш.Н.

кандидат юридичних наук, викладач,

Запорізький національний університет

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕДІАЦІЇ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ ВРАХОВУЮЧИ ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Медіація, як альтернативний спосіб вирішення спорів широко застосовується у провідних країнах світу, насамперед в США та країнах Європи. Дискусії щодо доцільності використання цього інституту тривають не один рік, оскільки багато вчених вважає, що в рамках адміністративного судочинства це неможливо.

Актуальність обраної теми полягає в необхідності визначення шляхів вирішення теоретико-правових проблем впровадження та здійснення медіації в Україні.

Вагомий внесок у вивчення та дослідження зазначеної проблеми зробили такі видатні вчені, як В.М. Бевзенко, А.Т. Комзюк, О.В. Кузьменко, Р.С. Мельник, О.М. Пасенюк та ін.

Доцільно розпочати дослідження проблематики обраної теми з аналізу загальних визначень терміну «медіація». Медіація – це альтернативний (позасудовий) метод вирішення спорів, за допомогою якого дві або більше сторони спору намагаються в рамках структурованого процесу самостійно, на